

ren, men alene skal muliggøre, at pågældende kan færdes uden for hjemmet, dels de ansøgere, der opfylder betingelserne for at opnå støtte på et erhvervsmæssigt grundlag.

A. „Hjælpe­mid­del­kø­re­to­jer“.

Det er en forudsætning for at yde støtte, at ansøgeren på grund af *meget alvorlig invaliditet* ikke kan færdes uden brug af motorkøretøj, jfr. bestemmelsen i den anførte bekendtgørelse fra finansministeriet § 1, nr. 4.

Dette kriterium anvendes også for bevil­ging af lån til disse motorkøretøjer i henhold til revalideringslovens § 3, stk. 1, jfr. de vejledende bestemmelser, der er optaget i bilag 3 i socialministeriets cirkulære af 22. maj 1967 vedrørende lov om revalidering side 43 pkt. I,1,b.

I kriteriet: „når forholdene i øvrigt taler derfor“ vil i denne gruppe af sager indgå blandt andet spørgsmålet om, hvorvidt ansøgeren selv har eller kan opnå førerbevis, eller hvorvidt andre vil kunne føre motorkøretøjet for ham i tilstrækkeligt omfang.

Normalt søges der støtte både i form af godtgørelse af registreringsafgift og i form af lån (fritagelse for vægtafgift ydes i alle bevil­gingstilfælde), men det forekommer i et vist mindre omfang, at der alene søges om godtgørelse af registreringsafgift og om fritagelse for betaling af vægtafgift.

B. Motor­kø­re­to­jer til trans­port til og fra arbej­de.

a. Det er en forudsætning for at yde støtte i form af godtgørelse af *halv registre­ringsafgift* i henhold til bestemmelsen i § 1, nr. 1, i bekendtgørelsen, at ansøgerens invaliditet bevirker, at han uden brug af motor­køretøj kun med betydelig vanskelighed kan komme til og fra arbejde, udøve erhverv eller komme til undervisning eller lægebe­handling, hvor dette er af væsentlig betydning for erhvervsevnen.

b. Det er en forudsætning for at yde støtte i form af godtgørelse af *hel eller del­vis* — i praksis trefjerdedele — registrerings­afgift i henhold til nævnte bekendtgørelse § 1, nr. 3, at ansøgeren på grund af *alvorlig invaliditet* uden brug af motorkøretøj ikke kan komme til og fra arbejde, udøve er­hverv eller komme til uddannelse eller undervisning, der er af væsentlig betydning for erhvervsevnen.

For så vidt angår ydelse af lån til denne kategori af ansøgere henvises til det ovenfor under II anførte med den tilføjelse, at det i praksis vil blive krævet, at ansøgeren skønnes at være eller at ville blive i stand til at ernære sig og sin familie ved erhvervsindtægten eller, med henblik på et mindre lån, være i stand til at skaffe sig en mindre indtægt som et supplement for eksempel til invalidepensionen, jfr. i øvrigt det ovenfor anførte bilag 3 i socialministeriets cirkulære vedrørende lov om revalidering.

For så vidt angår ansøgere, der oppebærer invalidepension, og som skønnes kun at kunne opnå en mindre erhvervsindtægt som et supplement til invalidepensionen, vil man i en række tilfælde supplere et mindre lån i henhold til revalideringslovens § 8, stk. 1, med et lån i henhold til § 22 i lov om invalidepension, der alene forudsætter, at det er sandsynligt, at der herved kan opnås en *varig bedring* af pensionistens erhvervsevne. Ved dette supplerende lån muliggøres det, at pensionisten opnår fornøden støtte til dækning af de med motorkøretøjets anskaffelse forbundne udgifter. I helt enkeltstående — særligt tvivlsomme — tilfælde har man ydet hele lånet i henhold til bestemmelsen i § 22 i invalidepensionsloven.

Normalt søges der støtte både i form af godtgørelse af registreringsafgift og i form af lån (fritagelse for vægtafgift ydes i alle bevil­gingstilfælde), men det forekommer i et ikke helt ringe omfang, at der alene søges om godtgørelse af registreringsafgift og om fritagelse for betaling af vægtafgift.

C. Fælles­yd­elser ved­rø­rende A og B.

Som et specielt område indenfor støtte til motorkøretøjer skal man endvidere hen­vise til, at der i de tilfælde, hvor der fra førerbevismyndighederne stilles krav om særlig indretning af motorkøretøjet, vil dette krav i sig selv være det afgørende kriterium for at yde støtte i form af tilskud til dækning af udgifterne i forbindelse hermed, normalt i henhold til bestemmelsen i revalideringslovens § 3, stk. 1. Hvis sådant krav ikke er stillet af førerbevismyndighederne, vil der dog i det enkelte tilfælde kunne ydes støtte, såfremt et skøn over invaliditetens art og omfang, eventuelt et skånehensyn, måtte tale derfor, hvilket kun har været tilfældet i meget begrænset omfang.